

KOMITTA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 423 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 27 ΜΑΐΟΥ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ

■ Ιράκ

Οι αντάρτες πεθαίνουν πολεμώντας...

«Ολόκληρες γειτονίες είναι εκτός νόμου, επικίνδυνες ακόμα και για την αστυνομία. Ορισμένοι δρόμοι κρύβουν τόσες πολλές βόμβες που τα αμερικάνικα στρατεύματα δεν τους χρησιμοποιούν. Οι αντάρτες επιτίθενται στα αμερικάνικα στρατεύματα σχεδόν κάθε φορά που αυτά βγαίνουν έξω και χτυπούν τις βάσεις τους με σφαίρες, ρουκέτες ή όλμους όταν αυτά δε βγαίνουν έξω. Παρά το ότι δεν είναι αρκετά δυνατοί να καταλάβουν τις αμερικανικές θέσεις, οι στασιαστές εδώ στο κέντρο του σουνιτικού τριγώνου έχουν ιδηγήσει τις ανεπαρκώς επανδρωμένες αμερικανικές και ιρακινές δυνάμεις σε ένα απόλυτο αδιέξodo. «Είναι εκτός ελέγχου», δηλώνει ο λοχίας Μπριτ Ραμπλ του πρώτου τάγματος, πίσω από τους αμμοσακους ενός παρατηρητήριου στην πρωτεύουσα της επαρχίας Ανμπάρ. «Δεν έχουμε τον έλεγχό του, απλά δεν έχουμε αρκετές μπότες στο έδαφος».

Οσοι πιστεύουν ότι στο Ιράκ υπάρχουν μόνο οι εμφύλιες βορβιστικές επιθέσεις κατά αμάρχων θα πρέπει να διαβάσουν την ανταπόκριση του Ασοσίετεντ Πρες της περασμένης Τρίτης (23/5), απ' την οποία προέρχεται το παραπάνω απόστασιμα. Θα διαπιστώσουν ότι η αντίσταση κάθε άλλο πορά τελείωσε στις σουνιτικές περιοχές και ιδιαίτερα στο Ραμάντι, την πρωτεύουσα της επαρχίας Ανμπάρ, με 400.000 κατοίκους, 110 χι-

λόμετρα δυτικά της Βαγδάτης. Οι Αμερικάνοι, παρά τις επανειλημένες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, δεν κατόρθωσαν να υποτάξουν το Ραμάντι. Συνεχίζουν να δηλώνουν ότι περιμένουν τον ιρακινό στρατό να «καθαρίσει». Η ανταπόκριση συνεχίζει:

«Οι Αμερικάνοι και Ιρακινοί διοικητές υποστηρίζουν ότι οι μαχητές ήρθαν στο Ραμάντι απ' τη Φαλούτζα, κατά τη διάρκεια της αμερικανικής επίθεσης το 2004. Άλλοι ήρθαν από διαφορετικές περιοχές της επαρχίας Ανμπάρ, αναμίχθηκαν με τον άμαχο πληθυσμό που είτε συμμερίζεται το σκοπό τους είτε φοβάται πολύ για να τους αντιταχθεί. Εχουν καταστρέψει αστυνομικά τμήματα, μετέτρεψαν τη δύναμη τους σε χαλάσματα. Το ποινικό δικαστήριο

δε λειτουργεί, επειδή οι δικαστές φοβούνται να δουλέψουν. Οι τοπικοί φύλαρχοι έχουν φύγει ή έχουν δολοφονηθεί».

Σύμφωνα με την ανταπόκριση, οι Αμερικάνοι φοβούνται να επαναλάβουν μία εκτεταμένη επιχείρηση, όπως έκαναν παλαιότερα στη Φαλούτζα, επειδή πιστεύουν ότι αυτό θα τους πάει χρόνια πίσω από πολιτική άποψη. Ομως, ο Ιρακινός συνταγματάρχης Αλή Χασάν, που μάχεται στο πλευρό των Αμε-

ρικάνων, υποστηρίζει: «Οι στασιαστές μετακινούνται ελεύθερα παντού. Χρειαζόμαστε μια μεγάλη επιχείρηση. Χρειαζόμαστε τον ελέγχο». Οι Αμερικανοί μοιάζουν απόγοητευμένοι από την κατάσταση:

«Απλά βγαίνουμε έξω, κρατάμε μια θέση για μια ώρα, δεχόμαστε επίθεση, υποχωρούμε και τώρα δεν κρατάμε αυτή τη θέση άλλο πια. Ποιο το όφελος;», είπε ο Ραμπλ από το πρώτο τάγμα του 506ου συντάγματος Πεζικού. «Πιστεύω

στον σκοπό και πιστεύω ότι κάνουμε το καλό, αλλά όταν βγαίνουμε έξω και τροματίζομαστε και... δεν πετυχαίνουμε τίποτα, γιατί πηγαίνουμε εκεί πέρα; Αν λες ότι σκοτώνοντας έναν στασιαστή αξίζει να τραυματιστεί ένας από τους άντρες μου... θα πρέπει να είσαι τρελός. Αυτό είναι σα να σκοτώνεις έναν άντρα απ' τον κινέζικο στρατό. Τι πέτυχες; Τίποτα». Η ολοσχερής κλιμάκωση της βίας στο Ραμάντι είναι εκπληκτική... Στο Ραμάντι, οι πυροβολισμοί και οι εκρήξεις ακούγονται κά-

■ Παλαιστίνη

Τεταμένη η κατάσταση, συνεχίζονται οι εκβιασμοί

Ηανάπτυξη του νέου σώματος ασφαλείας από μαχητές της Χαμάς και των Λαϊκών Επιτροπών Αντίστασης, που έγινε την προηγούμενη Τετάρτη και ανακοινώθηκε επίσημα από τον υπουργό Εσωτερικών της κυβέρνησης της Χαμάς, πυροδότησε νέες εντάσεις στο εσωτερικό της Παλαιστίνης, στο βαθμό που πολλοί να μιλούν για κίνδυνο ξεπάσματος ενός ανεξέλεγκτου εμφυλίου πολέμου με απρόβλεπτες διαστάσεις. Απ' ότι φαίνεται όμως, παρά τις έντονες συγκρούσεις που σημειώθηκαν το Σαββατοκύριακο και τις δολοφονικές επιθέσεις κατά δύο στενών συνεργατών του Αμπτάς (του Αμπού Σαμπάτ, επικεραλής εσωτερικής ασφαλείας, για τον οποίο το «Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης», που πρόσκεπται στη Χαμάς, αναφέρει ότι ηγούνταν ενός τάματος θανάτου, μέλη του οποίου πυροβόλησαν ιορδανό διπλωμάτη στις πρόσφορτες ενδοπαλαιστινιακές συγκρούσεις, και του Ταρκέ Αμπού Ροτζάμπι, επικεφαλής της υπηρεσίας πληροφοριών, που τραυματίστηκε σοβαρά μετά από έκρηξη βόμβας στο αρχηγείο του), ο Αμπτάς δεν θελησε να ρίξει λάδι στη φωτιά, παρά μόνο βγήκε και δήλωσε ότι «ο εμφύλιος πόλεμος απαγορεύεται». Τί άλλο να προσθέσουμε εμείς εκτός από καλή επιτυχία... στους αντάρτες, στο «τρομοκρατικό» τους έργο;

Παρά το γεγονός ότι η παράλ-

νια δεν υπάρχει αποτέλεσμα, το Ισραήλ θα κινηθεί μονομερώς στη χάραξη των συνόρων.

Ομως, την ίδια στιγμή, το Ισραήλ συνεχίζει τις συλλήψεις και τις συχευμένες δολοφονίες, συλλαμβάνοντας ηγετικό στέλεχος των «Ταξιαρχών ΙΖ Εντίν Αλ Κασάμ» και δολοφονώντας ηγετικό στέλεχος της Τζιχάντ. Την Τετάρτη το απόγευμα, ο ισραηλινός στρατός πραγματοποίησε μαζική επιχείρηση στη Ραμάλα, σκοτώνοντας τέσσερις τουλάχιστον Παλαιστινίους και τραυματίζοντας πάνω από 40. Ταυτόχρονα, η ισραηλινή αστυνομία έφτασε στο σημείο να προσάγει για ανάκριση έναν Παλαιστινό υπουργό (τον υπουργό Ζητημάτων της Ιερουσαλήμ) και δύο ακόμα βουλευτές που πρόσκεινται στη Χαμάς, με το αιτιολογικό ότι οργάνων διαδήλωση στο Αλ Ακαά!!! Συνεχίζοντας την πολιτική μαστίγιου και κορότου, η ισραηλινή κυβέρνηση αποφάσισε να απελευθερώσει 11 εκατομμύρια δολάρια (απ' τα 50 που πρακτικά εντελώντων παράνομα) απ' τα παγωμένα παλαιστινιακά κονδύλια (από φόρους και δασμούς που συλλέγει το ισραηλινό κράτος για λογαριασμό της Παλαιστινιακής Αρχής). Ομως ο Ολμερ δήλωσε ότι αυτά τα λεφτά θα πάνε κατευθείαν σε ορισμένα νοσοκομεία και όχι στην παλαιστι-

Μαύρα αδιέξοδα, γαλάζια ζόρια

Με το ελληνικό ποδόσφαιρο θα ασχοληθεί η στήλη σήμερα και θα ανεβούμε προς Θεσσαλονίκη μεριά. Οι εξελίξεις ή, για να είμαστε αντικειμενικοί, οι μη εξελίξεις στον ΠΑΟΚ είναι ένα από τα σοβαρότερα θέματα της αθλητικής επικαιρότητας. Η ομάδα της συμπρωτεύουσας αντιμετωπίζει εδώ και πολύ καιρό διοικητικά και οικονομικά προβλήματα, που όσο περνάει ο καιρός γίνονται σοβαρότερα και απειλούν ακόμη και την εξοδό της στην Ευρώπη. Με τα δεδομένα που υπάρχουν αυτή τη στιγμή ο ΠΑΟΚ δεν ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές που ορίζονται από την ΟΥΕΦΑ και δεν θα έπρεπε να συμμετέχει στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Επειδή όμως αναφερόμαστε στο ελληνικό ποδόσφαιρο, όχι μόνο δεν εφαρμόζονται οι νόμοι αλλά αντίθετα καλύπτεται ο ΠΑΟΚ και προσπαθεί χρησιμοποιώντας κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο να εξασφαλίσει τη συμμετοχή του.

Σ' αυτή εδώ τη στήλη έχουμε γράψει αρκετές φορές ότι ο λόγος για τον οποίο ασχολούνται οι καπιταλιστές με τις ομάδες είναι γιατί μέσα απ' αυτές μπορούν αφενός να «ξεπλένουν» χρήμα και αφετέρου να αποκτούν -εκμεταλλεύμενοι το λαϊκό έρεισμα- δυνατότητα πίεσης στα κέντρα εξουσίας για να προωθούν τα επιχειρηματικά σχέδια που δεν έχουν άμεση σχέση με τον αθλητισμό. Για όσους δε γνωρίζουν τα δεδομένα στο ελληνικό ποδόσφαιρο είναι άξιο απορίας πώς μια ομάδα με το λαϊκό έρεισμα του ΠΑΟΚ δεν μπορεί να βρει καπιταλιστή να την εκμεταλλευτεί. Ομως, όσοι γνωρίζουν και το παρασκήνιο θεωρούν ότι η έξειρεση λύσης σχετίζεται άμεσα με πολιτικά συμφέροντα που δεν είναι οικονομικά συμφέροντα οι οποίους γίνεται από το ΠΑΣΟΚ αντέχει στην πίεση και βάζει, όσο τον παιρίνει βέβαια, όρους για τον τρόπο που θα γίνει η αλλαγή της διοίκησης, επιδιώκοντας όσο το δυνατό μεγαλύτερα οικονομικά οφέλη. Στην απέναντι όχημα, ο άνθρωπος της κυβέρνησης ψάχνειν εναγωνίων για κάποιον καπιταλιστή που θα δεχτεί να ασχοληθεί με την ομάδα και να τους βγάλει από το αδιέξodo.

Οι περισσότερο μυημένοι στο παρασκήνιο του ποδόσφαιρου μας γνωρίζουν ότι το θέμα ΠΑΟΚ είναι εκτός των άλλων και μια μεγάλη πολιτική κόντρα ανάμεσα στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ και τη δεδομένη χρονική στιγμή ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που καλείται να λύσει η ΝΔ στη Θεσσαλονίκη.

Η δυναμική που έχει ο ΠΑΟΚ στα δρώμενα της πόλης είναι ιδιαίτερα σημαντική και όποιος κάνει κουμάντο στην ομάδα αποκτά και ένα επικοινωνιακό πλεονέκτημα στην «κοινωνική» ζωή της πό-

λης. Οι οπαδοί

της ομάδας κάθε φορά που αυτή αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα, που έχουν σαν φυσικό επακόλουθο τα διοικητικά προβλήματα, απαιτούν από την εκάστοτε κυβέρνηση να βρει τη λύση και η απαίτηση τους σχεδόν πάντα βρίσκει ανταπόκριση. Είναι κοινό μυστικό στη Θεσσαλονίκη ότι όταν κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ μια από τις ασχολίες του Βαγγέλη Βενιζέλου ήταν να λύνει τα προβλήματα του ΠΑΟΚ, βρίσκοντας προέδρους ή χρηματοδοτώντας την ομάδα με κάθε τρόπο. Άλλωστε, και ο σημερινός πρόεδρος του ΠΑΟΚ Γιάννης Γούμενος ήταν μια λύση που, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα της εποχής, οφελούνταν σχεδόν αποκλειστικά σε ενέργεις του Βενιζέλου, ο οποίος κατάφερε να πείσει έναν επιχειρηματία από την Αθήνα να ασχοληθεί με την ομάδα.

Με αυτά τα δεδομένα και ενόψει των εκλογών του Οκτώβρη για τους δήμους και τις νομαρχίες, γίνεται κατανοητό ότι η κυβέρνηση καίγεται να βρει λύση στο πρόβλημα, ενώ αντίθετα το ΠΑΣΟΚ έχει κάθε λόγο να διαιωνίζεται η σημερινή κατάσταση. Δεν είναι τυχαίο ότι βουλευτές της ΝΔ αλλά και ο νυν νομάρχης Παναγιώτης Ψωμάδης ασχολούνται με τον ΠΑΟΚ και προσπαθούν να βρουν λύση, ενώ αντίθετα ο ιδιοκτήτης της ομάδας κάνει τα πάντα για να ναυαγήσουν οι κατά καιρούς λύσεις που βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Σε απλά ελληνικά, ο Γούμενος είναι επιχειρηματίας που δεν έχει οικονομικά συμφέροντα άμεσα συνδεδεμένα με τη Θεσσαλονίκη, άρα δεν τον πολεονδιαφέρει να βρεθεί άμεσα λύση και έχοντας εξαιραλίσει στο παρασκήνιο πλάτες και αβάντες από το ΠΑΣΟΚ αντέχει στην πίεση και βάζει, όσο τον παιρίνει βέβαια, όρους για τον τρόπο που θα γίνει η αλλαγή της διοίκησης, επιδιώκοντας «επαφές» στην Αθήνα και οι οπαδοί της ομάδας έχουν φτάσει στα πρόθυρα νευρικής κρίσης και ενδέχεται να ξεσπάσουν με απρόβλεπτες συνέπειες. Ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Ορφανός συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή τα πυρά τον ΠΑΟΚτζήδων, όμως αν τα πρόγραμα στραβώσουν περισσότερο είναι σήμουρο ότι και ο Καραμανλής δε θα μείνει στο απυρόβλητο.

Εξετάζοντας τα δεδομένα που υπάρχουν σήμερα με οικονομικούς - τεχνοκρατικούς όρους είναι πολύ δύσκολα να βρεθεί καπιταλιστής να αναλάβει τον ΠΑΟΚ και να τον

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΧΙΝΕΡ ΣΑΛΕΕΜ

Χιλιόμετρο μηδέν

Τιθα λέγατε για μια κουρδική τανία που αρχίζει με τη φράση «Θελαμε να μας απελευθερώσουν οι Γάλλοι ή οι Σκανδιναβοί, όμως αυτό το έκαναν οι Αμερικανοί» και τελειώνει με πανηγυρισμούς και φωνές: «Επιτέλους, είμαστε ελεύθεροι!», μόλις μπαίνουν οι Αμερικανοί στη Βαγδάτη;

Κάποιοι είδαν σ' αυτή την τανία ένα μάθημα ζωής. Εμείς πάλι ειδαμε την ξενοδουλεία και τον εαυτουλισμό σ' όλο τους το μεγαλείο. Χρηματοδοτούμενη από το κουρδικο-ιρακινό κυβερνητικό τμήμα και διάφορους -κυρίως γαλλικούς- τηλεοπτικούς σταθμούς, η τανία αυτή είναι εν πολλοίσι αυτοβιογραφική: Ενας νεαρός Κούρδος (που δεν έχει καμιά όρεξη να τρέχει στα βουνά με τους αντάρτες, βαριά για τη λογογρική) προσπαθεί να δραπετεύσει από το στρατό του Σαντάμ Χουσέν, που βρίσκεται σε πόλεμο με το Ιράν, το σωτήριο έτος 1988. Μετά από ένα παράλογο και κωμικό ταυ-

τόχρονα οδοιπορικό τα καταφέρνει, παίρνοντας μάλιστα μαζί τη γυναίκα και το παιδί του. Η «απελευθέρωση» τον βρίσκει στο Παρίσι να πανηγυρίζει την κατάληψη της Βαγδάτης από τους Αμερικάνους.

Φυσικά, είναι απόλυτα δικαιολογημένα το μίσος των Κούρδων ενάντια στο καθεστώς του Σαντάμ Χουσέν, από το οποίο έχουν υποστεί ανηλείς διώξεις, μέχρι και χρηματόπλευρες συντριβές!!!) υπάρχει μεγάλη απόσταση. Το ότι έχει γεμίσει ο τόπος μ...ς, ευρωλιγούρηδες, κ...διανοούμενους, πολλοί από τους οποίους βρίσκονται υπό τη στοργική σκεπή της κλίκας των Καννών, είναι γνωστό. Ευτυχώς δεν είναι όλοι τέτοιοι. Οσοι είδαν πέρυσι την εντελώς ανάλογης θεμοτολογίας κουρδική τανία του Μπαχμάν Γκομπτάνζι «Οι χελώνες μπορούν να πετάξουν» καταλαβαίνουν τι εννοούμε: ότι, δηλαδή, υπάρχει κόσμος που δεν τρώει τα παραμύθια των Αμερικανών και των αυλικών τους και δεν ξεπουλά την αξιοπρέπειά του.

Ελένη Σταματίου

ΚΟΝΤΡΑ

Ποια μπάνια του λαού; Αυτά είναι A Midsummer Night's Dream

Κοιμάται βράζοντας ή βράζει κοιμώμενη; (η κοινωνία)

«*You take my life, when you do take the means whereby I live*» (Μου παίρνεις τη ζωή, όταν μου παίρνεις τα μέσα που μ' αυτά ζω) Shakespeare, «Ο έμπορος της Βενετίας»

Αναρχία κάθε γνώμη/ Θέμις τύποι και λιμπρέτα/ πιο πολύ με σκιάζουν νόμοι/ παρά μπόμπες και στιλέτα/ (Γάμα Σουρής)

◆ Οι «διάφοροι» κατηγορούν τον Περισσό ΑΕ για απομονωτισμό: απαξάπταντες αποφεύγουν επιμελός να αναφερθούν στην απόλυτη ένταξή του στον εθνικό κορμό (μη επιθυμούντες να φανεί το μικρόν του είναι τους).

◆ «Εδώ συνεργάστηκα με τον Φλωράκη, δεν θα συνεργαστώ με τον Γ. Παπανδρέου» (Κ. Μητσοτάκης - τηλεοπτική δήλωση).

◆ «Όταν λοιπόν συγκρίνουμε εθνικούς μισθούς πρέπει να υπολογίζουμε δύο λογικούς παράγοντες που καθορίζουν την αλλαγή στο μέγεθος της αξίας της εργατικής δύναμης, την τιμή και την έκταση των φυσικά και ιστορικά αναπτυγμένων πρώτων αναγκών ζωής, τα έξοδα εκπαίδευσης του εργάτη, το ρόλο της εργασίας των γυναικών και των παιδιών, την παραγωγικότητα της εργασίας, το εκτατικό και εντατικό μέγεθός της. Ακόμα και η πιο επιπλόλαια σύγκριση απαιτεί πρώτα ν' αναχθεί σε ισομερείς εργάσιμες ημέρες το μέσο ημερομίσθιο για τους ίδιους κλάδους σε διάφορες χώρες. Υστερά από μια τέτοια εξισωση των ημερομίσθιων, το χρονομίσθιο πρέπει με τη σειρά του ν' αναχθεί σε μισθό μεταξύ του καθημετρήσαντος και της παραγωγικότητας και του

εντατικού μεγέθους της εργασίας» (Το Κεφάλαιο - Εθνικές διαφορές στους μισθούς εργασίας).

◆ «Το διευρυνόμενο φάσμα της ιατρικής παρέμβασης, το οποίο χρακτηρίζεται ως ιατρικοποίηση της ζωής, συνεπάγεται δυο αλληλουσινδέσμους διεργασίες. Από τη μια πλευρά, υπάρχει μια τάση να διερύνεται ο ορισμός της αρρώστειας έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα κοινωνικών και βιολογικών φαινομένων. Εποιητικά, η πλευρά αυτή το διευρυμένο φάσμα νοσηρών καταστάσεων απασχολούνται όλοι και περισσότερο με ψυχολογικούς και θηθικούς όρους. Τώρα πλέον που έχουν ανακαλυψθεί σε μεγάλο βαθμό οι αιτίες των παλιών επιδηματικών μολυσματικών νόσων και

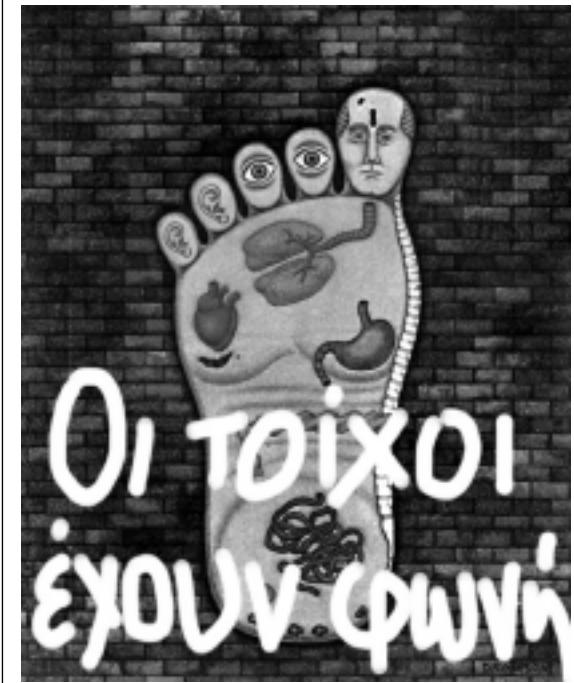
Δεν θα πεθάνουμε ποτέ, κουφάλα νεκροθάρητη!

που έχουν πλέον βρεθεί αναποτελεσματικές θεραπείες, οι αρρώστειες αυτές έτσι όπων να αποτελούν απειλή και μυστήριο. Αντιθέτως, οι αιτίες των σύγχρονων επιδημιών παραμένουν σκοτεινές ενώ οι αποτελεσματικές θεραπείες μας διαιφεύγουν. Σήμερα υπάρχει μια τάση να θεωρείται ότι οι άνθρωποι αρρωσταίνουν επειδή το θέλουν (όπως π.χ. ότι ο καρκίνος προκαλείται από το «στρεσ» ή την κατάθλιψη) ή επειδή το

αξίζουν (επειδή καπνίζουν ή πίνουν υπερβολικά). Ενώ οι άνθρωποι που πεθαίνουν από ιούς ή βακτήρια θεωρούνται γενικά άτυχοι και άξιοι συμπάθειας, εκείνοι που προσβάλλονται από καρκίνο ή καρδιακή νόσο παρουσιάζονται, τουλάχιστον σ' έναν βαθμό, ως αξιοκατάκριτοι για τον ανθυγεινό τρόπο ζωής τους... Αν η αρρώστεια είναι το κόστος της αμαρτίας στη σύγχρονη Βρετανία, η ιατρική έχει γίνει μια ημιθρησκευτική σταυροφορία εναντίον των παλαιών αμαρτημάτων της σάρκας». (Michael Fitzpatrick, «Η τυραννία της υγείας»).

◆ Τέρμα το βίσση-(No!).

Βασίλης

◆ Να επιτεθούμε στο κτήνος του αντιτρομοκρατικού νόμου. Λευτερία στους Π. Ασπρώτη, Γ. Καλαϊτζήδη, Π. Καροσαρίνη. Κανένας όμηρος στα χέρια του κράτους.

Να επιτεθούμε. Είμαστε απόλυτα σύμφωνοι. Ομως το τελευταίο διάστημα πολλή σκόνη έχει σκεπάσει τη σοβαρή υπόθεση του αντιτρομοκρατικού νόμου και των αγωνιστών που συλλαμβάνονται. Δεν επιπλέομεθα, βέβαια, όταν λέμε ότι όσοι είναι αιθώροι να αποφυλακιστούν και όσοι είναι ένοχοι να τιμωρηθούν. Ούτε επιπλέομεθα, όταν κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε, ότι τέτοιες θεωρίες μονίμως μας καταδικάζουν, στην καλύτερη περίπτωση σε άμυνα ή σε γλείψιμο σ' αυτούς που διώκουν, στη χειρότερη. Δεν επιπλέομεθα, βέβαια, όταν λέμε «δίκη δήθεν ΕΛΑ». Λες και δεν υπήρξε ΕΛΑ! Λες και δεν είναι τιμή του κινήματος ότι υπήρξε ΕΛΑ! Δεν επιπλέομεθα, βέβαια, όταν κρατάμε ουδέτερη στάση σε δίθεν εσωτερικές αντιθέσεις, λες κι αυτές δεν αντανακλούν πολιτικές γραμμές, πολιτικές απόψεις, πολιτικές συγκρούσεις ή πολιτικές συμβιβασμού (ορισμένες φορές ξεδιάντροπου συμβιβασμού) με την ολιγαρχία. Να επιπλέομε, σύμφωνοι. Άλλα να ξεκαθαρίσουμε τι είναι επίθεση και τι αποτυχημένο (πολιτικά πάντα) κατενάτσιο.

◆ Οχι στο νόμο πλαίσιο! Οχι στην ιδιωτικοποίηση! Παλεύουμε για ενιαία ανώτατη εκπαίδευση, δημόσια και δωρεάν, στην υπηρεσία του λαού και της κοινωνίας (Πανελλαδικό Συντονιστικό Φοιτητών)

Μια δόση υπερταξικότητας κάνει καλό στο κίνημα. Κάνει καλό στην αντιπαράθεση, γιατί γίνεται πιο εύκολα. Θα πείτε, τώρα αυτό σε πειράξε, όταν υπάρχει μια τόσο ενορχηστρωμένη επίθεση; Οχι, δεν μας πειράζει αυτό. Άλλα είναι που μας πειράζουν. Το κλίμα που δεν δείχνει να είναι τόσο καλό, όσο θέλουν να το παρουσιάζουν. Το κλίμα που εξακολουθεί να είναι αρκετά υποτονικό. Το κίνημα των έχειων πτορειών, όπως ευνουχίζεται από τα «κολλήματα» του Περισσού. Λες και δεν θα εκφράζονταν σε μια πτορεία όλες οι αποχρώσεις που υπάρχουν στη ζωή. Αποστεωμένη καθαρότητα. Οι παραταξιακές διαδικασίες που στραγγαλίζουν το φοιτητή. Που εκκολάπτουν νέους παραγωνιστικούς. Αυτά είναι που ενοχλούν, όχι αλλαγή στο σύνθημα ότι η παιδεία στην υπηρεσία του λαού είναι παιδεία στην υπηρεσία της κοινωνίας. Ή μήπως το σύνθημα είναι αποτέλεσμα όλων αυτών που ενοχλούν;

◆ Μαρξισμός 2006. Η γιορτή των επαναστατικών ιδεών (ΣΕΚ)

Αυτό δεν είναι κίνημα. Αυτό δεν είναι κόμμα. Αυτό δεν είναι βόας. Αυτό δεν είναι κροταλίας. Αυτό είναι ένα ατελειώτο πανηγύρι. Από γιορτή σε γιορτή. Από πανηγύρι σε πανηγύρι. Από εμποροπανήγυρη σε εμποροπανήγυρη. Από νίκη σε νίκη. Κάθε γιορτή και επιτυχία. Κάθε πανηγύρι και νίκη. Κάθε εμποροπανήγυρη και επανάσταση. Ολα ειναι... μαρξισμός. Πανηγυριζήδες όλων των χωρών, καταπισμένες ψυχές, ενωθείτε.

Φλέγεται το νότιο Αφγανιστάν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Η οργή, η φτώχεια, η διαφθορά και η απογοήτευση από την αφγανική κυβέρνηση τροφοδοτούν την έξιγερση των Ταλιμπάν επισημάνει σε ρεπορτάζ μ' αυτό τον τίτλο το «Ασσοσίετεντ Πρεσ» (21/5/06), στο οποίο, μεταξύ άλλων, αναφέρεται:

«...Παράλληλα με τις ένες δυνάμεις και την κυβέρνηση του προέδρου Χαμίντ Καρζάι που προσπαθούν να αναπτυχθούν στη χώρα, αναπτύσσονται και οι δυ-

στην πόλη Γκαζίνι μπροστά στην απειλή των Ταλιμπάν.

Σε όλη τη χώρα, οι Ταλιμπάν βρίσκουν ένα πληθυσμό απογοητευμένο από την κυβέρνηση και τις ένες δυνάμεις....Παράλληλα, υπάρχει δυσφέρεσκεια με τη σκληρή τακτική που ακολουθούν οι ένες δυνάμεις κατά την αναζήτηση μαχητών και πολλοί Αφγανοί δεν είδαν καμιά βελτίωση στη ζωή τους πέντε χρόνια μετά την πτώση των Ταλιμπάν...Οι υποστηριζόμενες από τη Δύση προσπά-

θειες της κυβέρνησης για το ξερίζωμα των φυτειών παπαρούνας ευνοούν επίσης τους Ταλιμπάν. Αντί να συλλαμβάνονται οι αξιωματούχοι που εμπλέκονται στο εμπόριο ναρκωτικών, η κυβέρνηση έχει καταφύγει στην τιμωρία των φτωχών αγροτών κι αυτό προκαλεί οργή. Αν βάλεις όλους αυτούς τους παράγοντες μαζί, έχεις μια εικόνα γιατί οι Ταλιμπάν αυξάνουν τις επιθέσεις τους και τη στρατολόγηση μαχητών...».

